

VERENIGINGSVERSLAGEN EN MEDEDELINGEN

EUROPEAN ORTHODONTIC SOCIETY

Verlag van het Congres 1966 te Garmisch-Partenkirchen

Er is voor de Nederlandse bezoekers reden om met voldoening terug te zien op het Congres van de *European Orthodontic Society*, dat van 3-9 juli 1966 te Garmisch-Partenkirchen werd gehouden. Dit komt zeker niet omdat het weer zo gunstig was: integendeel, de regen dwong de deelnemers voortdurend in de congreszaal te verblijven. Maar het komt omdat het team, dat Nederland vertegenwoordigde een aandeel heeft mogen leveren tot het welslagen van het programma.

De voordracht en de demonstratie over de therapie volgens Begg mochten zich in een ruime belangstelling verheugen. Als voor de hand liggende reden mag gelden dat men elders in Europa nog slechts weinig ervaring met deze methode heeft opgedaan. Het spreekt vanzelf dat dit voor de medewerkers: H. Brouwer (Amsterdam), mevrouw M. J. Timmer-Schuppers, R. J. Bijlstra, G. W. Gelink en C. Booy (Groningen) de hoogtepunten in het programma waren.

Er kwamen overigens diverse interessante onderwerpen en discussies aan de orde, waarvan in het onderstaande enkele mogen worden vermeld.

De gedachtenwisseling over de zogenaamde Gaumennahterweiterung was belangwekkend, mede omdat onze niet onverdeeld gunstige mening ten aanzien van deze behandelingsmethode door anderen bleek te worden gedeeld. Een duidelijke indicatiestelling voor de toepassing van of vaste of uitneembare apparatuur kon door de vele daarbij in het spel zijnde - dikwijls ook individuele en financiële - factoren uit de diverse desbetreffende voordrachten niet worden gedestilleerd. Collega Nord speelde op de van hem bekende en gewaardeerde wijze zijn partij in deze partituur mee.

De lezing van Jarabak maakte veel indruk, in het bijzonder omdat zij werd geïllustreerd door een voorbeeld, dat zowel trof door de gradatie van de afwijking als door de korte behandelingsduur.

Helaas is de methode technisch zeer gecompliceerd. Maar na de vurige en enthousiaste voordracht van de energieke Jarabak te hebben beluisterd kan men zich voorstellen dat collega Smeets, mede op grond van de door hem gevolgde Jarabak-cursus in Noorwegen, zéér voor deze vorm van „lightwire” is geporteerd. De getoonde resultaten waren voortreffelijk. Niettemin blijkt de toepassing in Amerika nog weinig te zijn verbreid; dit geldt zelfs voor de omgeving van de Loyola-kliniek, waar Jarabak doceert.

Gezien zijn fraaie patiëntenfoto's, zijn duidelijke demonstratieschema's en zijn heldere explicatie zou het zeker de moeite lonen de Zwitserse kaakchirurg Obwegeser uit te nodigen om voor een gecombineerd gehoor van plastisch-chirurgen, specialisten in de mondheelkunde en orthodontisten zijn operatietechnieken in finesses uiteen te zetten. Bepaalde afwijkingen in de onderlinge relatie van de kaken zijn vermoedelijk via een chirurgische ingreep met meer kans op blijvende stabiliteit te benaderen, terwijl tevens minder wordt geëist van het „uithoudingsvermogen” van de patiënten dan bij een lange orthodontische be-

handeling. Niet onvermeld mag blijven dat de Amerikaan Salzman, bekend en geacht door de *American Journal of Orthodontics*, ditmaal met zijn voordracht teleurstelde.

Thonner uit Stockholm besprak de autotransplantatie van hoektanden in de bovenkaak. De pulpa zou tijdens deze ingreep niet afsterven wanneer men het element zolang in bloedplasma bewaart.

Het verdient aanbeveling de apparaten volgens Fränkel – zoals Nord en Duyzings reeds suggereerden – nader te bestuderen en te beproeven. Het is te hopen dat de communicatiemiddelen met Oost-Duitsland daarbij geen hinderpaal zullen vormen.

Garmisch bleek een uitgelezen oord voor het houden van een congres: binnen zijnde kon men ook vanuit de zaal genieten van een prachtig uitzicht op de omringende bergen. Een uitzicht dat voortdurend wisselde door de continu in beweging zijnde laaghangende wolkenvelden. Voor de eerste maal na de oorlog genoot Duitsland de eer de E.O.S. te ontvangen. De specifieke „Duitse sfeer” was uiteraard te verwachten en zij werd als vanzelfsprekend aanvaard. Het ware wellicht verstandiger geweest het Duits – dat officieel niet als voertaal in de E.O.S. erkend is – niet voor representatieve redevoeringen te bezigen, en zeker niet tijdens de discussies, zoals helaas gebeurde, ondanks de aanwezigheid van een bijzonder kostbare installatie voor „simultaneous translation”. Aan de president van de *European Orthodontic Society*, Derichsweiler, evenals aan zijn medewerkers voor het overige alle eer!

C. Booy

V A R I A

NIEUWE ONTWIKKELING HALOGEENLAMP

Philips is bezig met een interessante ontwikkeling waarbij de door een speciaal halogeenlampje (24 V/150 W) opgewekte warmte de hoofdrol speelt. Voorlopig is het voornaamste resultaat de mogelijkheid om met behulp van dit lampje te solderen. Andere ontwikkelingen, zoals bijvoorbeeld het ontsmetten van medische instrumenten, behoren echter ook tot de mogelijkheden.

Bij een gewone gloeilamp treedt een groot verlies aan energie op. Slechts circa 13 % van de toegevoerde energie wordt omgezet in licht, de rest gaat als warmte verloren. Dit nadeel wordt bij bedoeld halogeenlampje juist een voordeel omdat de afgegeven warmte nuttig wordt gebruikt.

Door de naar alle kanten uitgestraalde warmte van het nieuwe kleine lampje te bundelen met behulp van een ellipsvormige spiegel waarop een goudlaagje is opgedampt, is men er in geslaagd een warmtestraal te ontwikkelen met een brandpunt van ca. 6 mm. Door een halogeenlampje (24 V/150 W) op de juiste plaats in deze reflector te plaatsen kan een nikkelen plaatje met een diameter van 5 mm tot 1300° C worden verhit.

In het experimentele stadium van dit ogenblik heeft men zeer goede resultaten bereikt o.a. bij het solderen van kleine voorwerpen.

Als voordelen van de nieuwe werkmethode die dank zij deze ontwikkeling